

[Kim Behnke]

Så vil jeg gerne spørge hr. Poul Nielson: Når det nu er synspunktet hos hr. Poul Nielson og i Socialdemokratiet, hvad var begrundelsen så for, at man ikke ville lade denne kippen med flaget komme til udtryk i en aktiv handling, nemlig at tildele dem, man kipper med flaget for, en tilladelse til at bygge denne 84 km lange multifaseledning?

Jeg skal i den forbindelse minde hr. Poul Nielson om, at Weekendavisen den 7. februar havde en ganske interessant artikel under overskriften »Alle blev tabere i striden om olierøret«. Ikke alene er det danske samfund gået glip af flere hundrede arbejdspladser og betydelige milliardinvesteringer, men det politiske mål, hr. Poul Nielson i givet fald kunne have haft, blev jo forpurret i og med, at A. P. Møller helt trak sin ansøgning tilbage. Så ønsket om at få A. P. Møller bundet fast på en strammere ansøgning, end A. P. Møller var indstillet på, blev jo altså heller ikke opfyldt. Så som Weekendavisen konkluderer, opnåede selv hr. Poul Nielson ikke noget som helst.

Men i dag skal vi altså høre en hr. Poul Nielson, der kipper med flaget for den virksomhed, som hr. Poul Nielson i februar måned ikke ville være med til at tildele en tilladelse til at bygge multifaseledningen. Hvordan kan der være sammenhæng i de to synspunkter?

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Jeg synes ikke, det er spor indviklet at give udtryk for, at det er et godt og dygtigt arbejde, der præsteres. Det er jo ikke det samme som, at man som politiker skal holde op med at varetage det, man mener er statens interesser. Dette område er løbende et spil – en balance – mellem samfundsinteressens varetagelse og de pågældende virksomheders varetagelse af deres interesser, og den sag havde altså en afslutning for vores vedkommende med den tilladelse, der rent faktisk blev givet; og den videre reaktion, der kom, tog vi til efterretning.

Det, der kommer til at ske i det nordlige område, er fortsat særdeles positivt, og man må håbe på en mere samordnet, koordineret udbygning, som absolut også rummer alle muligheder for at blive noget meget positivt. Det er måske en mere traditionel teknologi, men noget, der økonomisk set ud fra en samlet vurdering kan vise sig at blive bedre for samtlige in-

volverede og dermed også staten selv end det, der nu ikke kom til at ske.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Poul Nielsons svar var ikke noget svar. Det var derimod nye modsigelser, for hr. Poul Nielson udtrykte i sit hovedindlæg glæde over, at DUC benyttede den nyeste teknologi og langt ud over, hvad man kunne forvente, men hr. Poul Nielson ville dog alligevel ikke tillade, at man tager den nyeste teknologi i brug, som man ønsker, nemlig denne meget lange multifaseledning; man må, som hr. Poul Nielson nu siger i sit svar, nøjes med mere traditionel teknologi.

Jamen så kan hr. Poul Nielson jo ikke om fem år eller om to år, når vi holder en lignende debat, stille sig op og glæde sig over, at DUC har brugt den nyeste teknologi, for den har hr. Poul Nielson blokeret politisk for ved at opstille nogle uacceptable vilkår i den tilladelse, der blev givet. For tingene går jo i stå, hvis de rammer, man tillader at der arbejdes inden for, er så snævre, at den, der søger tilladelsen, vælger at opgive.

Hvad angår samfundets interesser – nu vil jeg bede hr. Poul Nielson om at differentiere mellem begreberne stat og samfund, for det er ikke nødvendigvis det samme, ikke i min begrebsverden i hvert fald – må jeg spørge, om DUC ikke på 100 pct.-basis har tilgodeset samfundets interesser med den økonomiske gevinst, vi alle sammen har haft af den produktion, der har været ude i Nordsøen, og burde den kippen med flaget, hr. Poul Nielson foretog i sin indledning, og som jeg er enig i, ikke også resultere i en konkret handling i form af, at man tillader, at koncessionshaveren får lov til fortsat at have aktiviteter, som vi kan kippe med flaget for?

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg har altid stor respekt for hr. Poul Nielson, men kan ikke helt forstå hans sprogbrug i denne sammenhæng. Jeg vil gerne spørge hr. Poul Nielson, om det ikke var i det danske samfunds interesse – når vi ellers taler om fremrykning af arbejdspladser alle mulige andre steder, og det har Socialdemokratiet og re-